ΕΤΟΣ ΙΗ΄. ΑΡΙΘ. (294) — 6399

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 15

ΔΕΥΤΕΡΑ, 20 Ἰουλίου 1920

ΤΙΜαι ΠΡΟΠΛΗΡΩΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Ἐτησία	Δρ. 40	Ἐτησία	Δρ. 60
Ἑξάμηνος	» 20	Ἑξάμηνος	» 30

ΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΜΑΙ ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΠΡΟ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΤΩΝ ΦΥΛΛΩΝ ΚΑΙ ΥΠΟΛΟΓΙΖΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΤΟΥ Α' ΦΥΛΛΟΥ

ΑΘΗΝΑ

ΙΔΡΥΤΗΣ Γ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ Κ. ΠΑΠΗ

ΤΙΜαι ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Διὰ τὴν Α' σελίδα ὁ στίχος ..... Δραχ. 4
Διὰ τὴν Β' σελίδ. ὁ στίχος ..... » 2

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΕΔΟΥΑΡΔΟΥ ΛΩ ΑΡΙΘ. 8
ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ 201

ΑΙ ΔΥΟ ΟΔΟΙ

Ἐὰν παραδεχθῶμεν ὡς ἀκριβεῖς τὰς ἐξ Εὐρώπης ἠμερησίας πληροφορίας περὶ τῶν Ἀγγλικῶν καὶ Γαλλικῶν διαθέσεων, ἔναντι τῆς Ἑλληνο-ἰταλικῆς διαφορᾶς, ἡ λύσις αὐτῆς δὲν θὰ εἶνε πλέον ἡ μὴ ὑπογραφὴ τῆς εἰρήνης. Θὰ εἶνε ἡ ἀναγνώρισις τῆς συνθήκης τῆς εἰρήνης μετὰ τῆς Τουρκίας ἀφ' ἑνὸς μὲν διὰ τῆς μὴ προσεπικυρώσεως τῆς παραδόσεως ὑπὸ τοῦ τῆς Τουρκίας τῶν Δωδεκανήσων εἰς τὴν Ἰταλίαν καὶ ἀφ' ἑτέρου διὰ τῆς μὴ συνομολογήσεως τῆς εἰδικῆς συμβάσεως περὶ οἰκονομικῶν ἐπιροῶν τῶν τριῶν Μεγάλων Δυνάμεων, ἥτις καὶ θὰ ὑπεγράφετο μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς Τουρκικῆς συνθήκης. Εἶνε πιθανὸν, ὅτι ὅσον ἀφορᾷ τὸ πρῶτον μέρος θὰ κριθῇ σκόπιμον νὰ μετακληθῇ τὸ εἰδικὸν ἄρθρον τῆς συνθήκης καὶ νὰ παραδοθῶσι τὰ Δῶδε κάνησα εἰς τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν, ὅπου ἐξήτησε καὶ ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις νὰ παραπεμφθῇ τὸ ζήτημα, μετὰ τὴν δήλωσαν τῆς μὴ ὑπογραφῆς τῆς εἰρήνης ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς γενομένης καταγγελίας τῆς συμβάσεως ὑπὸ τῆς Ἰταλίας. Διότι ἡ μὴ ὑπογραφὴ τῆς εἰρήνης θὰ ἐξέθετε τὴν Εὐρώπην εἰς νέας ἀνωμαλίας, τῶν ὁποίων τὴν εὐθύνην δὲν θὰ ἔλγε βεβαίως τὸ θάρος καὶ τὴν δύναμιν νὰ ἀναλάβῃ ἡ Ἰταλία. Καὶ θὰ τεθῇ οὕτω ἐνώπιον τῆς Ἰταλικῆς κυβερνήσεως τὸ μέγα πρόβλημα ἡ τῆς ἐν ἐκρεμότητι παραμονῆς τῆς γενικῆς εἰρήνης ἢ τῆς ἀναγνορίσεως ἐκείνων ἅτινα ὑπεσχέθη Ἑ.· ἐπισήμου συμβάσεω- διεθνοῦς κύρους. Ἐὰν ἐπρόκει ἐν νὰ κρίνῃ τις μόνον ἀπὸ καθαρῶν; Ἑλληνικοῦ συμφέροντος θὰ ηὔχετο ὅ πως μὴ ὑπογραφῇ ἡ συνθήκη τῆς εἰρήνης. Ἀλλ' ἡ Ἑλλὰς ὑπῆρξε πάντοτε στοιχεῖον συντηρητικότης καὶ κράτος ἔχον ὑπὲρ πᾶν ἄλλο τὸ συναίσθημα τῆς διεθνοῦς ἀλληλεγγύης. Ἐφ' ὅσον δ' ἡ ἀνάγκη τοῦ τερματισμοῦ πάσης ἀνωμαλίας ἐν τῇ ἐγγὺς Ἀνατολῇ ἀποτελεῖ τὸν πόθον καὶ τῶν ἄλλων τῆς Εὐρώπης λαῶν, εἶνε εὔλογον, ὅτι καὶ ἐν τούτῳ θὰ ἐπιδείξῃ τὸ ἔθνος ἡμῶν τὴν προθυμίαν του εἰς ἐξυπηρέτησιν τοῦ κοινοῦ ἀγαθοῦ. Ἄλλως τε, μὴ ἀξιοῦσα ἡ Ἑλλὰς οὐδὲν ἄλλο πλὴν τῆς ἀναγνωρίσεως ἀπὸ μέρους τῆς κυβερνήσεως τοῦ κ. Τζιολίττι, ὅσα τὰ προαίρεσοι αὐτοῦ κυβερνήσεις συνομολόγησαν καὶ ὅσα αὐτὸς οὗτος ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς σήμερον κ. Σφόρτσα προσεπεκύρωσεν ἐν Σὰν Ρέμο ἐνδεικνύει τὴν ἀγαθότητα τῶν διαθέσεών της καὶ τὴν ἀγνότητα τῶν προθέσεών της. Ἡ λύσις ἤτις θὰ δοθῇ εἰς τὸ ζήτημα ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς Ἰταλικῆς πρωτοβουλίας. Ἐνώπιον τῆς Ἰταλικῆς κυβερνήσεως δύο εὑρηνται σαφῶς κεχαραγμέναι ὁδοὶ ὅπως ἀκολουθήσῃ. Ἡ μία εἶνε ἡ ἁπλῆ καὶ ὁμαλή. Εἶνε ἡ μέλλουσα νὰ φέρῃ τὰ Δωδεκάνησα πρὸς τὴν μητέρα των Ἑλλάδα. Ἡ ἑτέρα εἶνε ἡ σκολιὰ καὶ ἀνάντης ὁδὸς ἥτις χαράσσεται διὰ τῆς ἀκατανήστου διαστρεβλώσεως τῆς κυβερνήσεως τοῦ κ. Τζιολίττι. Βεβαίως δὲν νοιᾶζομεν, ὅτι ἐνώπιον τοιαύτης πείσμονος διαθέσεως θὰ θυσιασθῇ τὸ παγκόσμιον ὑπὲρ τῆς εἰρήνης συμφέρον. Καὶ εἶνε πιθανώτερον νὰ γείνῃ ἡ ἐξοιλάνωις ὡς ἐν ἀρχῇ λέγομεν, καλουμένης ἕνεκα τῆς Ἰταλίας νὰ ἀποδεχθῇ ἡ ἀπορρίψις ὅσα ἡ Ἀγγλία, ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ἑλλὰς θὰ εὕρωσι νὰ μὴ καὶ δίκαια καὶ ὀρθά. Δὲν ὑπάρχει πλέον στάδιον διπλωματικὸν περὶ πλόκων σχεδίων καὶ ὑπολογισμῶν. Τὰ κράτη τὰ προσφεύγοντα εἰς τοιαῦτα περιπλεταίας δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ εὕρωσι συμπάθειον ἢ στήριγμα παρὰ τῇ συνειδήσει τῶν Εὐρωπαϊκῶν λαῶν

Η ΑΤΤΙΚΗ ΞΗΡΑΙΝΕΤΑΙ

ΜΙΑ ΑΠΕΡΑΝΤΟΣ ΜΟΥΜΙΑ

— Τὸ νερὸν κατέβη 29 μέτρα
— Τὸ ἀποθήκευμα ἐξαντλεῖται
— Κάνεται ὅλως διόλου τὸ νερόν

Η ΑΝΑΛΑΣΟΣΙΣ

Μὲ πολλὴν συγκίνησιν ἠκούσθη ἡ ἀπόφασις τοῦ ὑπουργείου τῆς Γεωργίας ὅπως ἐντεθῇ ἡ προσπάθεια τῆς ἀναλασώσεως τῶν γυρῶ λοφων. Ἐν τῷ μεταξὺ ὀχι μόνον δύση δὲν ἐπελείφθησαν εἰς τὴν Ἀττικὴν. Ἀλλὰ καὶ ἡ κατασσισα υποσημειωσαν καὶ οἱ ἐλαῖαι ἐξεριζώθησαν, κατδυσεν ὁν δὲ νὰ ἐξαφανισθοῦν καὶ τὰ τελευταῖα ὑπολείμματα τῶν θψιμῶν. Ὁ πανηγυρισμὸς μάλισα τῶν τελευταίων ἡμερῶν καὶ ἡ ταρασσευζόμενα ἐπισημοι καὶ πανηγυρικαὶ δεξιώσεις ἀπετελέσασαν ὅλας τὰς σκυρτὰς δοκιμὰς ἐἶχαν ὑπολειφθῇ ἀπὸ τὰς παλαιοτέρας θρυαυεις δας ἔκαμαν ἄλλοτε οἱ στρατιῶται διὰ νὰ σταλοσυν τὸ Πλάσχα τοὺς Τρεπάνσας.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ Ἀττικὴ ξηραίνεται! Ξηρσίνεται χειρότερον παὶ ὁμοιον κα κατὰ τρόπον ὅσης γυρίνφα θὰ ἦν μεταπρέψῃ εἰς μίαν ἀφανον μοῖραν.

Αὐτὸ τοὶλαχισον ἀᾶς ἀποκαλύπτει ὁ Δι ευθυνῆς νοῦ ὑδρολικοῦ τμήματος τοῦ Δή μου κ. Χ. Γούναρη.

—Κὰι τὸ ὀλίγον νερὸν ποῦ ἀπέμεινεν εἰς τὴν Ἀττικὴν ἐντὸς ὀλίγου καιροῦ θὰ τελειώσῃ ὁριστικῶς. Ἐὰν ἐξασκουσηστῃ ἡ ὀιγεριγὴ κατάστασις ἐντὸς δέκα, τὸ πολὺ ὀκτὼ πέντε ἑτῶν ὁλόκληρος ἡ Ἀττικὴ δὲν θὰ ἔχῃ δόλον νερόν.

Τὸ ἀπ-θάκευμα ἐξαντλεῖται

—Πληροφοῦμεθα μεγάλη διαφορὰ ἀπὸ ἄλλοτε; ἠρωτήσαμεν.

—Τερστία. Τοῦτο μόνον σᾶς λέγω. Εἰς τὰς «Πηράγαγας» τοῦ Φαλήρου πρὸ ὀλίγων ἀκόμη ἐτῶν ἔπεραν νερὸν ἀπὸ τὰ πηγαδιὰ εἰς τὸ κοῦ ἀρι. Δηλαδὴ ἡ κάτη τοῦ ὕδατος εὐρίσκετο εἰς βάθος τριῶν μ νερῶν. Τώρα εἰς τὸ ἴδιον μέρος τὸ νερὸν εὑρίσκεται εἰς βάθος 23 μέτρων. Ἄρα ἡ πεζομερὴ σταθμὴ ὑπεχώρησε κατὰ 20 μέτρα, ἐκῆ ἄλλοτε εἰς πολλὰ σημεῖα ἔκαινον τὸ ὑδρεμμοι καὶ εἰς τὴν Πεντέλην καὶ εἰς τοὺς Πολυράδες καὶ εἰς τὰ Σπόλιά.

—Ποῦ ὀφείλεται τὸ κακόν;

—Πρῶτον εἰς τὴν τερστίαν ἀπολιξῆσιν. Ἠνοίχθησαν ἐκατοντάδες φρεατίων εἰς βάθη καὶ ἀποσφοργίζουν τὸ ὕδατος. Δεύτερον εἰς τὴν ἐπιδιόρθωσιν τοῦ Ἀθηναϊκοῦ ὑδραγωγείου τὸ ὁποῖον περιεκλείετο τὸ χαμένα νερὰ εἰς τὰς ἀποφράξεις. Ἀλλὰ τὸ κυριώτερον κακὸν εἶνε ἡ ἀπογύμνωσις τοῦ ἐδάφους ἡ ὁποία ὄχι μόνον προκλεῖ ὀλιγοτέρας βροχὰς ἀλλὰ, ἀλλ' ἀκόμη καὶ δὲν συγχρατεῖ ἱκανὸν μέρος ἀπὸ τὰς πτοσσας. Ἐντεῦθεν τὸ ἀπομειοῦμενον νερὸν εἶνε μεγαλείτερον τοῦ ἀπ τιμένου καὶ ἡ φυσικὴ ἀποθήκη ἐξαντλοῦμενη, ἀπελεῖ ἤδη νὰ φθάσῃ εἰς τὸ κέρα τῆς. Ὅταν δὲ φθάσῃ ἐκεῖ καὶ ἀποσφραγισθῇ ὅλον τὸ ἀποθήκευμα τῆς ὑδροφόρου ζώνης, τότε ἡ Ἀττικὴ εἶνε ὁριστικῶς χαμένη καὶ θ' ἀποθῇ ἀκαρδιακῶς.

Ἡ ἀπαραίτητος ἀναδάσωσις

—Ὑπάρχει θεραπεία;

—Βεβαίως. Εἰς τὴν ἀναδάσωσιν ὄχι τόσῳ τῶν γέρω πεδιῶν ἔκτασεων, ὅσῳ τῶν γυρω βουνῶν. Πρὶν σχηματισθοῦν οἱ χείμαρροι. Πρὶν ἀρχισῃ νὰ κατρακυλῇ καὶ νὰ χάνεται τὸ νερὸν τῆς βροχῆς. Διὰ νὰ γίνῃ ὅμως αὐτὸ χρειάζεται συστηματικὴ ἐργασία, μέθοδος, ὑπομονὴ, δάπανα καὶ προσοχή. Τὰ δασύλλια καὶ τὰ δενδυλλία καὶ τὰ ἄλλα πρόσωπα, εἶνε παιχνίδεια. Πρέπει νὰ γίνῃ ἡ ἐργασία ὄχι μὲ τὸν χαρτοπέλεκον τῆς γεωμετρικοτάς· ἀλλὰ μὲ ἄρμοιοσιν εἰς τὴν πρακτικοποίησιν μιᾶς λίαν ἐπεγούσης ἀνάγκης. Ἂν δὲν γίνῃ δὲ ἡ Ἀττικὴ θὰ χαθῇ. Εἶνε εἰς τὸ τελευταῖον στάδιον τῆς ξηρότητος. Σ' ὀλίγα χρόνια σᾶς τὸ βεβαιῶ ἐπισήμως ὅτι ἂν δὲν κατορθώσωσεν ν' ἀνχεπώσωσεν ν' ἀποθηκεύσωμεν ν' ἀκρεμάσωσεν ν' ἀποθηκεύσωμεν ν' αὐξήσωσεν τὴν ἀπορρόφησιν ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἀποκόπτησιν, ἡ Ἀττικὴ θὰ γίνῃ μία ἀπέραντος Μοῦμια.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΦΥΣΙΝ

Ἡ μεταδιδαὶς τοῦ ὄχου

Ὁ καθηγητὴς δὲ Κεφδαὶν, γνωστὸς Ἑλβετὸς φυσιολόγος προσδῴ εἰς τὴν ἄμ τύπωσιν προτάσεως ἤης ἀξίζει καὶ μεγαλειτέρας προσοχῆς ἐκ μέρους τῶν στρατιωτικῶν ἀρχῶν καὶ τῶν ἐπιστημόνων. Ὑπάρχουσι ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰς ὅλας τὰς χώρας μεγάλα ἀποθέματα ἐκρηκτικῶν ὕλων, τὰ ὁποῖα δὲν δύνανται νὰ ἐμπηφοθῶν ἐπὶ μακρὸν καὶ τὰ ὁποῖα ὀφείλουν νὰ ἀναπνεφοῦν. Ὁ δὲ Κεφδαὶν προτείνει ὅπως ἀνὰ 50 τόνοι ἐκρηκτικῶν ὕλῶν εἰς ἀρμαῦνας σιγμὰς καὶ ὑπὸ διαφόρους ἀπομοιφικὰς συνθήκας καὶ ὁ ποκαρτανοῦῃ ἀνοσοπαραστρηφτοῦσιν ὅλης τῆς ποιηφερείας ἐκείνης εἰς ἓν θὰ λάβουν χῶραν αἱ ἐκρήξεις.

Τὰ παραπηρήμενα ταῦτα τὰ ὁποῖα θὰ συνγενοῦσιν ὅλα τὰ σχετικὰ πρὸς νόνῃ χον, δὲν θὰ λειγκν νὰ ἐπιχῆσοιν ἀλλεστον ὅτι δ' ὅλα τὰ φαινόμενα ἐνέτια τὰ ὁποῖα πρωφέρονται ἐκ τυχαίων καὶ ἀφορ- ὁδοκήτων ἐκρήξεων, ἐπὶ πολλῶν πρόδιη μάτων ἀφορῶντων τὴν μεταδίδασιν τῶν κιμάτων τοῦ ἤχου μέσῳ τῆς ἀημοσφαίρας προδιημάτων τὰ ὁποῖα παραπένονεῖσέτι ἄλυτα.

ΕΚΛΙΠΟΥΣΑΙ ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΙΑΙ

ΑΓΓΕΛΟΣ ΒΛΑΧΟΣ

Ἀπέθανε κὰὶ ἐκηδεύθη χθὲς ὁ "Αγγελος Βλαχος, ἀπὰ μακρὰν νόσον ἡ ὁποία ἐκράτησε κτιθηλωμένον τὸ διανοητικὸν τῦσον ἀκαείον γῆφος του.

Γεννηθεὶς τὴν 1838, ἐπεδόθη εἰς τὴν δημοσιογραφίαν, τὴν πολιτικὴν καὶ τὰ Γράμματα. Ἔγινε πρόεδρος, βουλευτὴς, ὑπουργὸς, πληρεξούσιος τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸ Βερολίνειον Συνέδριον, καὶ ἐπιμὴν μὲ σωρεὶ ἀν ἀνωτάτων παρασημῶν καὶ ἄλλων ἐξαιρετικῶν διακρίσεων. Ὑπῆρξε σοφὸς καὶ πνευματοῦῃς, εὐφάσιστος παντοτε καὶ διαρκὼς περιζήτησις. Ἐντελῶς ἐχεφωσιγὴ φυσιογνωμία ἰσχυρᾶς διανοητικῆς γοφῦφσεως ἡ ὁποία ἐπλασίσιον πνεῦμα ὀξὺ καὶ θέλησιν ἀλλόκοτον. Ἔγραψε πολλά. Ἰδίως ὅμως εἶπεν. Ὁ λόγος περισσότερον τὰ ρὰ ἡ γοφῆς ὑπῆρξε τὸ ἔργον τοῦ καὶ τὸ ὅλον ,ου. Αὐτὸς περισσότερον τὸν ἐπέδειξε. Διότι ὀλίγοι ἄνθρωποι ἐπεδείθηκαν ὅπως ὁ Β ἄγος. Καὶ εἶνε ἀπὸ τοὺς ὀλίγους διὰ τοὺς ὁποίους δύναται νὰ λεχθῇ ὅτι ἔζησαν ὡραίαν διότι ἔζησεν ὅπως αὐτὸς ἤθελε. Μαζὴ μὲ ἡν τεόπτηά του ἔσβυσε καὶ ἡ ἐποχὴ του εἰς τὴν ὁποίαν ἠθέλησε νὰ μείνῃ πιστός. Καὶ ἔμεινε πιστὸς ἀποσυθεὶς ἀπὸ ,ὸν Δημόσιον βίον ὅπου πρὸς καὶ ρὸν μόνον τὸν ἐκάθεσεν ἡ διεύθυνσις τοῦ Βασιλικοῦ Θεάτρου καὶ τοῦ Λογοτεχνικοῦ Μεταλλείου, καὶ οὕτως ἔζησε μέσα εἰς τὴν ἀμόλυσφαιρον τοῦ παιριδλόντος ἐπικρανῶν μόνον αὐ ὅσα τὸν ἐνοιαεφεσον Μὲ τὰς ἀναστήσεις ,ου καὶ μὲ τὰ βιβλία του. Ἔγραφε μάλιστα ἀσάμη. Ἀλλ' ἔγραφε διὰ τὸν ἑαυτόν του. Ἀδιάφορος πρὸς τὸ μέλλον ἐσυνέχιζε τὸ πορεῖόν. Καὶ τοιουτοτρόπως ἔμεινεν εὐχαριστημένος.

Τὴν ὑφεῖαν του πολὺς κοὶ ὄλος ὁ ἐκλεκτὸς κόσμος τῶν γραμμάτων καὶ τῶν ἐνχῶν παρηκολούθησε. Πολλοὶ σέφανοι κὰ τεθῆσαν. Καὶ τὸ σκάνσα τοῦ Ἀγγέλου Βλάχου ἔσχε τὴν ὑπερτάτην εὐτυχίαν νὰ σωθῇ ἀπὸ κάθε ἐκφώνησιν λόγου καὶ ἀπὸ κάθε ἐπίσημον ἐμφάνισιν. Ἴσως δι' αὐτὸ ὑπῆρ- ον ἐλεμοσύνεστερα τὰ πρὸς τὴν οἰκογένειάν του συλλυπηρίαι εἰς τὰ ὁ ἐνώνων θερμὰ καὶ τὰ ἰδικά του οἱ Ἀθῆναι.

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΚΙΝΗΣΙΣ

ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Τὸ Κογκρέσσον τῆς διεθνοῦς ἑταιρίας τῆς χειροσυνεργίας συνελθὸν ἐν Παρισίοις ἀπέλασε σὲν διθδόμως τοὺς Γερμανοὺς χειροδέγους τοῦ κογκρέσσου. Τὸ μέον κογκρέσσον θὰ συνέλθῃ τὴν 16 Ἰουλίου τοῦ 1923

* * *

Τὸ ἐκ τῶν σπάγγων εἰσόδημα εἰς Τσιπολίτιδα καὶ Κρωπατκὴν ἀνέρχεται εἰς δέκα ἑκατομμύρια φργκ. ἐτησίως ἐν συγκρίσει πρὸς τὰ 28 ἑκατομμύρια τῆς παγκοσμίου παραγωγῆς.

* * *

Ἀπὸ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας ὁ νόμος περὶ ἀπαγορεύσεως οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν ἐφυγάδευσε τρία ἑκατομμύρια πενταποσίας ἐξήκοντα χιλιάδας γυναίκας κατοικίσεκν εἰς διαφόρους πανάς τετρακοσίας χιλιάδας τετρακόσυς ἀνεφ καὶ εἴκοσι πέντε χιλιάδας γυναικὸς ἐπαὶ παραδόσει τοῦ νόμου, προσκλίσεις δὲ ἐμμέσως τὸν θάνατον τριῶν χιλιάδων ἐπτακοσίων εἰκοσιέξ ἀνδρῶν καὶ δύο χιλιάδων ἑνδεκα γυναικῶν ἐστὶ ἀλκοσιοποίησιν βιομήσων εἰδῶν καὶ ποιοτήτων ἐυλοπνεύματα τὰ ὁποῖα εἶτε ἐπιφῆσαν τὸν ἀμεσον θηλαιηφιαῖν τῶν.

* * *

Καὶ μία μεταδανάτιος πληροφορία διὰ τὴν Ἀτλαντικὴν εὐγενῶν, Εἰς τὴν δεξιὰν κνὶ μην εἶχε μὶαν τεφαστὶν κλίνων ἄγνωστον ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἀποκτήσιν, ἡ Ἀττικὴ θὰ γίνῃ μία ἀπέρωντος Μοῦμια.

* * *

Ὁ Κλεμανσὸ ἀπελπισθὲν ν' ἀνατοῦνῃ τὸν νικητὴν τὸν Δεσσαλὶ ἀπὸ τὴν Πεσδοβίαν τὴν Γαλλικὴν Δημοκρατίαν ἀγανάκτεσαν ἤδη ν' ἀνατοῦῃ τὸν Μιλλεράν ἀπὸ τὴν πρεσβείαν τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως. Καὶ ἐπιπεδὴ δὲν ἐλπίζει νὰ ἀνέλθῃ αὐτὸς εἰς τὸ ἀξίωμα καταβάλλει πᾶσαν προσπάθειαν ὅπως ἐπανελθῇ εἰς τὴν ἀρχὴν τὸν συνδυασμὸν Μπριάν-Βιβιανὶ ὅσης ὡς γνωστὸν ἤνωκν ἐν Γαλλίᾳ διὰ τὴν ἐξουνάγη ὁ πόλεμος

ΤΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Η ΕΛΛΗΝΙΣ ΧΑΝΟΥΜΙΣΣΑ

—Ἡ λεπτότης μιᾶς ἀνακρίσεως
— Οἱ πράκτορι σκελετοί
—Ἡ Λάρισσα καὶ ἡ Ἀθῆνα

(ΤΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ ΜΑΣ)

(Συνέχεια τῆς ἐπισολῆς)

ΜΕΤΡΟΠΟΝ (Μικρᾶς Ἀσίας)

Βέβαιο δὲν εἶμαι καλὸς ἀνακριτὴς, οὔτε ποτὲ ἐξήσκησα τὸ ἐπάγγελμα τοῦ Σερλόκ Χόλμς, ὅστε νὰ εἶμαι βέβαιος ὅτι ἔφθασε εἰς πέρας. ἢ ὅτι θὰ φέρω εἰς τὸ αἴσιον πέρας τὴν ὑπόθεσιν σύνῃ, ἡ ὁποία κατεπλήκτιόν μοι ἐγένησεν ἀπὸ μιᾶς ἀρχῆς τὸ ἐνδιαφέρον, ὅπως καὶ θὰ κεντήσῃ ἀληθινὰ τὴν περιέργειαν καὶ τὸν περισσότερον ξένων ποῦ αὐτὴν. Τί σημασίαν ἠμπορεῖ νὰ ἔχῃ μέσα εἰς τὰς πολυκς ,μάδας ἡ μία Ἑλληνὶς κόρη ἡ ὁποία διὰ τῆς βίας ἐνοῦσεψε; Ἢ τί σημαίνει μία κόρη ἡ ὁποία ἐγάθη ἀπὸ ,ὸ σπίτι της καὶ ἀκοῦη τὶ ἐνδιαφέρον γενικὸν ἠμπορεῖ νὰ προκλέσῃ τὸ ρυζοδόλμα τοῦ ἐθνισοῦ μέσα εἰς τὰ κεφαλόμματα μιᾶς; παιδικῆς ψυχῆς, ὥστε νὰ μεταχειρισθῇ ὅλα τὰ δυνατὰ μέσα διὰ νὰ μὴ ἔθγῃ ἀπὸ κτὸν ,ὸν ἐθνισμὸν ὄχι μόνον ἡ ἰδία ἀλλ' οὔτε καὶ ὁ παιδὶ τῆς ἀκόμη; Αὐτοὶ εἶνε κόκκοι ἄκιου πολὺ ὀμοιόμορφοι καὶ συνεπῶς ἀδιάφοροι. Ὁ,τι κωφὸς μὲ κατκλήσεν εἰς αὐτὴν τὴν ἱστορίαν εἶνε ἄλλο. Εἶνε ὅτι ἡ Ἑλληνοτάλιὰ τὸ τὴ, κόρη προφανῶς Ἀθηναία, ἐσκλαβώθη εἰς τὴν ἐλευθέραν Θεσσαλίαν τὸ 1897 καὶ ὅτι ἀκκκτῇ τὴν ἐλευθερίαν της εἰς τὰ βάθη τῆς Μικρᾶς Ἀσίας ἀπὸ τὰ ἴδια ἑλληνικὰ στρατεύματα τὰ ὁποῖα ἄλλοτε ὑπῆρξαν ἀνίκητα καὶ τὴν προστεύσαν. Ὁμολογῶ ὅτι αὐτὴ ἡ ἔντοιαι μὲ ἔκαμε ν' ἀνατριχιάσω. Ὅπως μὲ συνεκίνησε θυθέστατ τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ κόρη ἐκείνη μολονότι ἔγινε τελεία τούρκισσα, τελεία ἀνκολίνσσα, τελεία μουσουλμάνα, διετήρησε ζωηρὰ ,ατα τὰ ἴχνη τῆς Ἑλληνοτάλας, τῆς ευρωπαΐας, τῆς χριστιανῆς.

Χρειάζεται πολλὴ προσοχή. Δὲν εἶμεθα κατακεκρὶ μὲ τὸ ἔθνοι τὸ θέλω. Εἶμεθα ἐλευθεροῖαὶ μὲ τὰ κεῖς τὰς διαταγὰς σας μὲ τὸ κίνθομα ,ὰ σᾶς φανοῦμε χρήσιμοι. Δὲν πρέπει οἱ Μουσουλμάνοι νὰ κοιμοῦν ὅτι οἱ χριστίωσσαι μᾶς ἐνδιαφέρουν περισσότερον ἀπὸ ,ους ἄνδρας, καὶ ὅτι τῆς τιμωγιζόμεκν ὡς ἐρωτιδεῖς. Ἐδῶ, ἡ γενικὴ διατυγὴ εἶνε. Ἱερὰ ἡ γυναῖκα καὶ ὁ παιδὶ εἶναι φορὲς περισσότερον ἀγ' δ,τι εἶνε ἄλλοὶ. Καὶ δι' αὐτὸ ὑποχρεοῦται νὰ ἀνκστέξῃ ὅλας μου τὰς δυνατοτικὰς δυνάμεις ὥστε νὰ ἐκανοποιήσω τὴν περιέργειάν μας χωρὶς νὰ δίξω τὰ κεῦ κεῖμενα κακῶν. Τόσῳ μᾶλλον διότι αἱ δύο χανούμισσαι σύνκλαν εἰς τὸ χαρέμι τοῦ Ἀδδουρραχμὰν βέη τοῦ πασιγύου μεγαλοκτηματίου τῆς περιοχῆς. Δὲν εἶνε ἀσήμαντα λοιπὸν πλάσματα οἱ δύο γυναῖκες ποῦ ἤλθαν πρὸς ἡμᾶς. Καὶ ἂν αὐταί φαίνονται ἀόύτεοι, ἡμεῖς τοὶλάχιστον πρέπει νὰ ἐκκελέσωκεν τὰς διαταγὰς μας. Οἱ ζεγ'ιλέκοι οἱ Γιουρδίκοι καὶ ἄλοι οἱ χαοτόθρυοι μᾶκου λοιπεῖδες τῆς Ἀνατολίας δεν χρειάζονται χριστιανοὺς καὶ μάλιστα "Ἑλληνας μιμητὰς, ἐνῶ προσπαθοῦκεν νὰ κεφφόσωμεν εἰς τὰ Τουρκικὰ κεφάλια τὴν ἐμπιστοσύνην.

* * *

Ἡ χανούμισσα ποῦ κρατεῖ τὸ ξηνθὸν παιδάκι φαίνεται πεωτέρα ἀπὸ τὴν ἄλλην ἡ ὁποία σπέκκει ταρίμπα. Εἶκε κοψιὴ ἀπὸ μία τὸν μαῦρον φεφεζὲν καὶ τὸ μαῦρο μεταξωτὸν καρτάκι, ὑπὸ τὸ ὁποῖον διαγράφεται τὸ σῶμα μὲ ὁλην τὴν λυγερότητα τρασίνου κορασὶ σεισμέον ὑπὸ τὸν ἄνεμον τῆς φλοιαζίμενος νεύτηρος. Ἡ ὡραία εἶνε μία καλοθρεμμένη σκιὰ Παδαφὰ ἐπαρξὶς ἀπὸ τὴν ὁποίαν φαίνεται νὰ κρέμαν τοι ἡ κόνον μία ὀρμεκνὴ μύτη ἀλλὰ καὶ τὰ ὀλέγματα ἀκόμη καὶ τὰ χεῖρα. Μ.α ὁπουκ ἀγελάδα μὲ' τὴν ἀφέλειαν τῆς περιεργείας ἀλ' ἀγ ,ὸν φόβον τῆς: παρκκείς δοὶ ἔχει τὴν ανταισθησιν ὅτι βοσκεῖ ξένον λειδάδι. Καὶ τὸ παιδάκι μὲ τὸ κατιβῶνθν κεφαλάκι ὀχῶρν εἰς τὰ εὐγενάστα χρυσκκηρισμὰ του, μὲ ,ὸν σὐρανὸν εἰς τὰ μάτια καὶ τὸ χαμόγελον πότε μὲ ταττῦλεκ καὶ πότε σοῦβει πρὸς τὰ μπρὰ διάκτλα τὰ ὁποῖα αὐτοῦ ἔνα ἔνα δόαίκε δὲν σφιγγοφεῖξεν εἰς αὐτὰ τὰ βαρύτιμα δακτυλίδια. Χαϊδεύκον ἀλῆθεια σὰν πλέγμα τὸ ὁποῖον θὰ μοῦ κρέιασεν τέλειος ὑπὸ Ἀγκυλῶν καὶ τοὺς λαοὺς τῆς μὲ τὴν δια.ηνεὶν τῆς κατάσσαιαν, μὲ τὰ μυστηρὰ τῆς μὲ τὴν ἀμηχανίαν τῆς δοάκ ας συγχρούεται πρὸς τὴν Δύσιν, ἔσω εἰς ζωηρότερον προστασκόπτρα ἀπὸ ὅσα ἤ- κουσα, καὶ συνέλεξα καὶ συνεπόρασα, διότι πολλὰ κεκὰ ἡ ἀφήγησις μοῦ ἔφερε.

— Γιατὶ δὲν φοῦσε πρόσωκ ἀφοῦ εἶσθε ἐπιτέ; μὲ ἠρώτησεν ἡ χανούμισσα.

Καὶ ἐφάνη ὡς νὰ συνεκέτρασε τὰς ἀναγκῆσεις τῆς.

— Ἠρέσκν μὲ ἀσφαίνα σεφήνια. Σὰν σκέλεσι. Σὲ κόκκινα ἄλογα. Ψηλὰ ἐσφ ἐκεῖ ἐπάνω. "Ὀχι σὰν τὰ δικά μας νε χαμηλὰ τὰ φαδίνα. Πάντα μέσα στὴν ὀκόνην ἔφτχον, μὲ τὰ πλατειὰ σαβλὰ ποῦ ἐγκάλλκν σὰν ἥλιον. Κὶ ἔκαναν ἔνα κοῦρο περίφυρον εἰς τὸ κοδοδιήνῃ. Πόσα χρόνια ἔχω νὰ ἰδῶ τὸ θυνῆβ.

Ἐκεῖ ἡ χανούμισσα ἀνεσήρωσεν ὀλίγον τὸ κάλυμμα τῆς κεφαλῆς τὸ ὁποῖον ὁ ἀνεμὸς ἐπιμόνως ἐρρίπτζεν ἐμπρὸς εἰς τὰ μεγάλα μάτια της.

—Κ' ἐγὼ ἤμουν σὴν Λάρισσαν μικρὴ, πολὺ μικρὴ. Θυμοῦμαι καὶ τὴν Ἀθήνα. Ἔχετε πάει ποτέ σας;

"Ὅταν ἤκουσεν ὅτι ἐκεῖ κατοικῶ, μοῦ ἐφάνη πολὺ συγκεκινημένη. Φυσικὰ ἡ πρώτη μου ἐντύπωσις ὑπῆρξεν ὅτι κατήγετο ἀπὸ κεμαλίαν μουσουλμανὶκὴν ὀλιγόγενειαν τῆς Θεσσαλίας καὶ ὅτι ἡ φορὰ τῶν προγμάτων, ἴσως ὁ γάμος, ἴσως καὶ τὸ Τουρκικὸν πείσμα τὴν εἶχον τραβήξει εἰς τὰ βάθη τῆς Ἀνατολίας. Ποῦ τὰ φαντσοῦδ ὅσα μοῦ διηγήθη μὲ τὴν ἀφέλειαν ποῦ